

[Indenrigsministeren.]

det rigtigt at gennemføre. Altsaa, det mente det ærede Medlem at det var. Altsaa, det ærede Medlem var villig til i 1928 og mente, at det var rigtigt, at gennemføre et Forslag, der var mindre jyllandsvenligt end det foreliggende Forslag. Saa fik vi en anden Oplysning i Tilgift, og det var den, at man maatte huske, hvilken Situation den daværende Minister stod i, nemlig at han skulde vinde Socialdemokraterne for Tanken om at gaa tilbage til Enmandskredse. Nu bruger jeg et Ord, som jeg paa Forhaand maa sige, at jeg selvfølgelig ikke bruger i kriminel Betydning, det er klart, men jeg vil sige, at det var med andre Ord en Slags Bestikkelse over for Socialdemokratiet, der skulde anvendes for at faa Enmandskredse til at glide ned, som det ærede Medlem dengang endnu troede vilde blive til særlig Fordel for Venstre, medens Tiden og Udviklingen har vist, at det blev en særlig Fordel ogsaa for Socialdemokratiet. Altsaa det var i Virkeligheden Madding.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg var ikke nær saa tungnem, som jeg somme Tider gav det Udseende af, og jeg vil ærligt bekende, at jeg har altid haft en Tanke om, at det i Virkeligheden var det ærede Medlems Mening med dette Valglovsforslag at købe Socialdemokratiet til at gaa til en uretfærdig Valglov her i Landet. Jeg har altid været glad for, at afdøde Minister Borgbjerg som Ordfører for Socialdemokratiet dengang afviste Tanken derom. Men jeg vilde tro, at dette lille Ordskifte gør nogle Mennesker her i Landet noget klogere, end de har været før i Dag, nemlig med Henblik paa dette, at en lille Handel med Socialdemokratiet er man ikke ked af, vel at mærke naar det er Venstre selv, der kan afslutte Handelen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Eriksen: Mig forekommer det, i Modsetning til den højtærede Indenrigsminister, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har udtrykt sig meget klart, nemlig saaledes, at de Partier, der fortrinsvis findes i Jylland, skal have forholdsvis flere Mandater end de Partier, der fortrinsvis findes i det øvrige Land. Hvis vi tænker os Muligheden af, at et Parti kun eksisterede i Jylland, saa skulde det have forholdsvis flere Mandater, end hvis det samme Parti havde eksisteret i København. Ikke sandt, det er vi enige om? Men naar der ikke kan

være Tvivl om det, og det ved jeg, det ærede Medlem vil sige om et Øjeblik, saa er det jeg spørger den ærede Ordfører for Venstrepartiet: Maa vi faa at vide, om dette Standpunkt ogsaa er Venstrepartiets Standpunkt. Det harmonerer ikke med, hvad den ærede Ordfører for Venstre hidtil har talt for her fra denne Talerstol i Dag, og vi kan dog ikke være i Vilderede med Venstres Standpunkt, vi maa vide, om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen repræsenterer Venstres Standpunkt, om det ærede Medlem Hr. Krag vil anerkende dette Standpunkt. Ellers mener jeg, der bør tages Afstand derfra.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Vi fik lidt at vide før om Motiverne til, at daværende Indenrigsminister Krag's Valglovsforslag i 1928 saa ud, som det gjorde. Jeg synes, det skal fastslaas, at i 1928, paa et Tidspunkt, hvor man — det understregede man jo meget stærkt i 1929, da man ikke blot her, men ud over Landet, meget kraftigt, tog Afstand fra den Konservatisme, der styrtede Madsen-Mygdal i 1929 — mente, at man var parlamentarisk støttet af Konservatismen, og paa et Tidspunkt, hvor man — det har man da senere paastaet — mente, at vi stod inde for Ministeriet, var en af de betydende Ministre ved at slaa en Handel af med og indrette sit Forslag efter et af de daværende Oppositionspartier. Det giver alligevel en anden Forklaring paa Begivenhederne fra 1926 til 1929, og det gør maaske ogsaa, at mange Mennesker begynder at forstaa, hvor nødvendigt det var, at mit Partis Formand dengang gav os den Frihed, som et æret Medlem af det andet høje Ting, Hr. Gunnar Fog-Petersen, har udtrykt saa smukt i det Værk, han nu har udgivet, hvor han siger: Det konservative Folkeparti har ikke haft det kostelige Smykke, som et Partis Frihed er, siden Halvfemserne. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til, netop med det, vi her hører, som Baggrund, at sige mit Partis Formand Tak for, at vi fik det Smykke tilbage. Det var paa høje Tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg vilde egentlig saa nogenlunde have sagt det samme, som nu det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har